॥ ಶ್ರೀಮಧ್ವರಾಜಗುರುಭ್ಯೋನಮಃ ॥ ಶ್ರೀವಾದಿರಾಜಗುರುಭ್ಯೋನಮಃ ॥

॥ ಶ್ರೀಭೂತರಾಜಗುರುಭ್ಯೋನಮಃ ॥

ರಾಗ ಧ್ರುವತಾಳ

ಮಧ್ವಮತದ ಭಾಗ್ಯ ಎಂಥಾದೊ ಎಂಥಾದೊ ।

ದುಗ್ಧಾಬ್ಧಿಯಂತೆ ಪ್ರಕಾಶವಾಗಿ ।

ದಿಗ್ದೇಶದೊಳು ತುಂಬಿ ಸೂಸುತಲಿದೆ ಇದೇ ।

ಸಿದ್ಧಾಂತ ಪ್ರಮೇಯವನು ಪ್ರತಿದಿನದಲಿ ।

ನಿರ್ಧಾರವಾಗಿ ಗುಣಸಿ ಪೇಳುವದಕೆ ನಿತ್ಯ ।

ರುದ್ರಾದಿಗಳಿಗಿದು ಅದ್ಭೂತವೋ

ಭದ್ರಗತಿಬೇಕಾದ ಮನುಜ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ।

ಶುದ್ಧಾತ್ಮನಾಗಿ ಒಮ್ಮೆ ಸ್ಮರಿಸಲಾಗೀ ।

ನಿರ್ದೋಷನಾಗುವನೇನಂಬೆನಯ್ಯಾ ಕರು ।

ಣಾಬ್ಧಿಯೇ ಕಾಣೋ ನಮ್ಮ ಗುರುರಾಯರು ।

ಅಬ್ಧಮೇಖಳದೊಳು ಅಜ್ಞಾನ ವ್ಯಾಪಿಸಿ ।

ಬದ್ಧಭವದೊಳು ನೆಲೆಗಾಣದೇ ।

ಬಿದ್ದು ಹೊರಳುತಿರೆ ಜೀವೇಶ ಒಂದೆಂದು ।

ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಲ್ಲದೆ ಸುಜನ ಬಳಲುತಿರಲು ।

ಉದ್ಧರಿಸುವೆನೆಂದು ಅತಿ ತೀವ್ರದಲಿ ಅ ।

ವಿದ್ಯಾ ಕಾಮಕರ್ಮ ತತಿಗಳನು ।

ಒದ್ದು ಕಡಿಗೆ ನೂಕಿ ಭೇದಾರ್ಥಮಾರ್ಗ ತೋರಿ ।
ಸದ್ವೈಷ್ಣವರಾಗಿ ಮಾಡಿ ನಗುತ ತಪ್ತಾ।
ಮುದ್ರೆಯನಿತ್ತು ಮೋದದಿಂದಲಿ ಪರಮ ಮುಖ್ಯ ।
ವಿದ್ಯರಚಿಸಿ ವಿಶೇಷ ಮಾರ್ಗದ ।
ಪದ್ಧತಿಯನ್ನುತೋರಿ ಪರಿಪರಿ ಮತವೆಂಬೊ ।
ದಿಗ್ಧಂತಿಗಳಿಗೆಅಂಕುಶವೆನಿಪ ।
ಮಧ್ವರಾಯರ ಮತದ ಭಾಗ್ಯವೇಸೌಭಾಗ್ಯ ।
ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಸುಧಾವರ್ಷ ಗರೆವುತಿದಕೋ ।
ಖದ್ಯೋತ ಉದಿಸಲು ಸರ್ವಜಾತಿಗೆ ನೋಡು ।
ಉದ್ದಿನಷ್ಟು ಖೇದ ಪುಟ್ಟದ್ದು ಕಾಣೋ ।
ಇದ್ದದೆಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸುಖಿಸುವರು ।
ಈ ಧರೆಯೋಳು ಕೇಳು ತನ್ನಿಂದ ಉಪಕಾರ ।
ಪದ್ಮಬಾಂಧವನಿಗೆ ಅಣು ಮಾತ್ರವು ಇಲ್ಲ।
ತದ್ವೇಷವನ್ನೇ ಮಾಡಿ ಅಪಕಾರದಿಂದ ರವಿಗೆ।
ಬದ್ಧಗೈಸುವ ಶಕ್ತಿ ಮೊದಲೇ ಇಲ್ಲ।
ಪೊದ್ದಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಹೊದರಿನೊಳಗೆ ಅಡ ।
ಗಿದ್ದಾಗಿ ತರುವಾಯಾ ಇದೆ ನಾಮದ ।
ಇದ್ದ ಶಕುನಿ ವ್ಯರ್ಥದೂಷಿಸಲೇ ನಹುದೋ ।
ಹೃದರೋಗವಲ್ಲದೆ ಅದರಂತೆ ವೋ ।

www.vijayadasaru.net

ಮಧ್ವರಾಯರಮತದ ಭಾಗ್ಯವೇ ಸೌಭಾಗ್ಯ ।
ನಿದ್ರೆಯೊಳಗಾದರು ಎಚ್ಚತ್ತು ನೋಡಿದರು ।
ಉದ್ರೇಕ-ಆನಂದ ಮುಂದೆ ವರ್ಣಿಸಲರಿಯೇ ।
ಶಬ್ದ ಮಾತುರ ಕೇಳೀ ಬರಲು ಈ ಪರಿ ಸಾ ।
ನಿಧ್ಯವಾಗಿದ್ದ ಜನರ ಪುಣ್ಯವೆಂತೋ ।
ಮಧ್ವವಲ್ಲಭ ನಮ್ಮ **ವಿಜಯವಿಠಲ**-ನಿಲ್ಲಿ।
ಇದ್ದ ಸೊಬಗು ನೋಡು ಆನಂದ ತೀರ್ಥರಿಂದ ॥ 1 ॥

ಮಟ್ಟತಾಳ

ತತ್ವ-ವಿಚಾರವನು ತಿಳಿದ ಮನುಜ ಮನುಜಾ ।
ಉತ್ತಮ ಉತ್ತಮನು ಆವಾವ ಜನುಮಕ್ಕೆ ।
ವೃತಿರೂಪದಲ್ಲಾದರು ಜೀವನ್ಮುಕ್ತನು ।
ನಿತ್ಯನಿತ್ಯವನು ಧಾನ್ಯವಮಾಡುವನು ।
ತತ್ತಳಿಸುವ ಮಧ್ವಮತವ ಪೊಂದಿದನು ।
ಮೃತ್ಯುವಿಗಂಜಕಾಲಗೆ ಭಯಪಡನು ।
ಮರ್ತ್ಯಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅವನೇ ಸಿದ್ಧ ಪುರುಷ।
ಎತ್ತಲಾದರು ಅವನು ಇದ್ದದಿಕ್ಕಿಗೆ ಹಸ್ತಾ।
ವೆತ್ತಿಮುಗಿದು ಮಹಾ ಧನ್ಯನಾಗಲಿಬೇಕು ।
ಇತ್ತ ಕೇಳು ಮನವೆ 'ಶೃತಿ ಪುಸಿ' ಯೆಂಬುವನ ।
ಉತ್ತರ ನಿಜವೇನೊ 'ಗರ್ತಿ ಮಗನೊ ' ಎಂದರೆ ವಾದಿಸುವನ ಕೂಡ ।

ಹೊತ್ತುಹೊತ್ತಿಗೆ ಬಡದಾಡಿದರೇನುಂಟೋ ।

ಕೀರ್ತಿಪುರುಷ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯನ್ನ ।

ಚಿತ್ತದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟ ಮಧ್ವರಾಯರೇ ಗುರುಗಳೆನ್ನಿ ॥ 2 ॥

ತ್ರಿವಿಡತಾಳ

ಎಂಥಾ ಕರುಣಾಳೊ ಸರ್ವಜ್ಞರಾಯರು ।

ಚಿಂತಾಮಣಿಶಯ ಕಾಣೊ ಚಿರಕಾಲ ನಮಗೆಲ್ಲ ।

ಶಾಂತರಾಗಿ ಲೋಕ ಮಲಿನದರ್ಪಣದಂತೆ ।

ಭ್ರಾಂತಿಯಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯ ಮುಳುಗಿರಲು ।

ಮಂತ್ರೋಪದೇಶಿಸಿ ಅಮೃತಗರೆಪ ಮಹಾ ।

ಗ್ರಂಥಗಳ ಮಾಡಿ ಮಂದಜನಕೆ ।

ಕಿಂತು ಪೋಗಾಡಿಸಿ ಅನಾದಿಯಿಂದ ಬಂದಾ ।

ಗ್ರಂಥಿಯನು ಬಿಡಿಸಿ ತತ್ವಾನುಸಾರ ।

ಎಂತೆಂತು ಮನಸೀಗೆ ಸೌಕರಿಯವಾಗುವಾ ।

ಪಂಥ ತೋರಿದರಯ್ಯಾ ಭೇದಾರ್ಥದಿ ।

ಪಿಂತೆ ಮುಂತೀಗ ನೂರಾರುಕೋಟಿ ಕುಲಕೆ ।

ಅಂತಕನ ಬಾಧೆಯಿಲ್ಲದಂತೇವೆ ।

ಸಂತೋಷವಿತ್ತು ಎಂದಿಗೇ ಪ್ರತಿಕೂಲಾದ ।

ಕಾಂತಾರಕಡಿವ ಕುಠಾರಕಾಣೋ ।

ಇಂತು ಸಜ್ಜನರನ್ನು ಪಾಲಿಸಿ ಅತಿ ತೀವ್ರ ।

ಸಂತರಿಗೆ ನವವಿಧ ಭಕ್ತಿಪುಟ್ಟು।
ವಂತೆ ಕೇವಲ ಸಾಧನಕೆ ದ್ವಾರಕಿಯಲ್ಲಿ ।
ನಿಂತಿದ್ದ ನಿಗಮಗೋಚರ ರುಕ್ಮಿಣಿ ।
ಕಾಂತನ ವಿಗ್ರಹ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಲಕ್ಷಣದಿಂದ ।
ತಂತ್ರಸಾರೋಕ್ತದಿ ಪೂಜೆಮಾಡಿದರು ।
ಎಂಥ ಗುರುಗಳೋ ಮಧ್ವ-ಮುನಿರಾಯರು ।
ಅಂತುಗಾಣೆನು ನಾನು ರಜತಪೀಠದ ಮಹಿಮೆ ।
ಎಂತೆಂತು ಪೊಗಳಿದರೆ ಪೊಸಬಗೆಯೂ ।
ಕಂತುಪಿತನು ಇಲ್ಲಿ ನೆಲೆಯಾದ ನಾನಾ ।
ವೃತ್ತಾಂತ ಸ್ಕಂದನಿಗೆ ಶಿವನು ಪೇಳಿಪ್ಪನೋ ।
ದಂತ ಕಥೆಯಲ್ಲ ಧರಣೀಯೊಳಗೆ ಆ ।
ದ್ಯಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿದೆ ಸಿದ್ಧವೆನ್ನಿ।
ಅಂತರಂಗದ ಸ್ವಾಮಿ **ವಿಜಯವಿಠಲ ಸ್ವ ।**
ತಂತ್ರಪುರುಷ ಮಧ್ವಮುನಿ ಹೃದಯಮಂದಿರ ॥ 3 ॥
ಅಟ್ಟತಾಳ
ಏನು ಸುಕೃತವೋ ಮತ್ತಾವ ಸಾಧನವೋ ।
ಆನಂದತೀರ್ಥರ ಕರವಾರಿಜದಿಂದ ।
ಭಾನುವಿನಂತೆ ಪ್ರಕಾಶಮಯನಾಗಿ ।
ಈ ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ ಬಾಲರೂಪ ।

ಮಾನವವೇಷ ಭಕುತರ ಲಾಂಛನ ।

ಮಾನಸದಲ್ಲಿ ನೋಡಿ ಧನ್ಯನಾದೆನೊ ।

ಎನ್ನಾ ಏನು ಸುಕೃತವೋ ನಾನು ।

ನನ್ನ ಗೋತ್ರರ ದೇಹ ಈ ಜನ್ಮ ।

ನಾನಾ ಪ್ರಕಾರದಿ ಮಾಡಿದ ಕರ್ಮವು ।

ಆನಂತ ಯೋನಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ಮಾಡಿದ ಬಗೆ ।

ಕಾನನ ಗಿರಿಗ್ರಾಮ ಕ್ಷೇತ್ರ ಸರೋವರ ।

ಧನಭವನ ಮೃಗ ಪಕ್ಷಿ ವಾರಿಚರ

ಮಾನವತರುಜಾತಿ ನಾಮದಲ್ಲಿಪ್ಪವು ।

ಏನೆಂಬ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲಾ ।

ಭಾನುಪ್ರಕಾಶದ ಪರಿಯಂತ ಚೆನ್ನಾಗಿ ।

ಆನೇನಾದದು ನೋಡಿ ಹೇಳಿ ಕೇಳಿ ಆ

ಘ್ರಾಣಿಸಿಮೆದದ್ದು ಇದರ ವಿಸ್ತರವೆಲ್ಲ ।

ಪೂನೀತವಾಗಲಿ ನಿರಂತರ ಬಿಡದಲೆ ।

ಆನಂದತೀರ್ಥರ ಕರುಣಕೆ ಎಣೆಯೆ ।

ಜ್ಞಾನ ಪರಿಪೂರ್ಣ ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯ ।

ಧ್ಯಾನಮಾಡುವ ಜನಕೆ ಅತಿ ಸುಲಭ ಸಾಧ್ಯ ॥ 4 ॥

ಆದಿತಾಳ

ಶ್ರೀಮದುಡುಪಿನ ಯಾತ್ರಿಯೆ ಯಾತ್ರಿ ।

ಶ್ರೀ ಮದಾನಂದತೀರ್ಥ ಗುರುಗಳೆ ಗುರುಗಳು ।

ಭೂಮಿಯೊಳಗೆ ಇದಕ್ಕೆ ಸಮಾಧಿಕ್ಯಕಾಣೇ ।

ರೋಮಾರೋಮಾದಲ್ಲಿ ಪುಣ್ಯ ತುಂಬಿ ತುಳುಕುವದು ।

ಶ್ರೀಮದ್ವೈಷ್ಣವ ಜನುಮವೆ ಜನ್ಮವೆನ್ನೀ ।

ಶ್ರೀಮದ್ಭಾಗವತ ಶ್ರವಣವೆ ಶ್ರವಣವೆನ್ನೀ ।

ಶ್ರೀಮದ್ವಿಷ್ಣುಭಕ್ತಿ ಇದೇ ಮಹಭಕ್ತಿಯೆನ್ನೀ ।

ಯಾಮಯಾಮಕೆ ಸ್ಮರಿಸೆ ಸಕಲ ಸಂಪದಕ್ಕು ।

ಯೋಮ ಗಂಗಾದಿ ಕ್ಷೇತ್ರ ನೋಡಲು ಆಗದಿದಕೊ ।

ತಾಮರಸ ಪೀಠನ್ನ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಸಮವಿಬುಧ ।

ಸ್ತೋಮ ಕೊಂಡಾಡದೆ ಸರ್ವಾಗಮದಿಂದ ।

ತಮಬುದ್ಧಿ ನಾಶವಹುದು ಚರಮಯಾತ್ರಿ ಇದೆ ।

ಶಮದಮ ಗುಣದಲ್ಲಿ ಮುಕ್ತರೊಳಗಿಪ್ಪ ।

ರಮೆ ಮನೋಹರ ನಮ್ಮ **ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ ।**

ನೇಮ ನಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಮನಸುಕೊಡುವನು ನಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ॥ 5 ॥

ಜತೆ

ಮಧ್ವರಾಯರ ಕರುಣಪಡೆದು ಪಾವನರಾಗಿ ।

ಸಿದ್ಧನಾಗುವದು ವಿಜಯವಿಠಲನ ಪೊಂದಿ ॥ 6 ॥

ಉಡುಪಿ ಮಹಿಮಾ ಸುಳಾದಿ

-2- ರಾಗ ಕಲ್ಯಾಣಿ ಝಂಪೆ ತಾಳ

ಬದುಕಿದೆನು ಬದುಕಿದೆನು ಬಲುಜನ್ಮದಪುಣ್ಯ ।
ಒದಗಿತೆನಗಿಂದು ಗುರುಗಳ ದಯದಿಂದ ।
ಸದಮಲ ನಾನಾದೆ ಸತತ ಮಾಡಿದದುರಿತ ।
ಉದಧಿ ಬತ್ತಿತು ಕಲ್ಪ್ಯಾದಿಗಳು ನೋಡಿ ।
ಎದೆ ವಡದು ಎತ್ತಪೋಗುವೆವೆಂದು ಯೋಚಿಸಿ ।
ಗದಗದನೆ ನಡುಗಿ ಭಯವೆ ಪೊಂದಿಪ್ಪರು ।
ತ್ರಿದಶರೆಲ್ಲರು ನೆರದು ತಮತಮ್ಮೊಳು ಕುಣಿದಾಡಿ ।
ಪದೊಪದೆಗೇ ಮಹೋತ್ಸಹದಲ್ಲಿಪ್ಪರು ।
ಇದೆ ಸತ್ಯ ಎನ್ನ ನೂರೊಂದು ಕುಲಗೋತ್ರಜರು ।
ಮುದದಿಂದ ಗರಿಗಭಿಮೊಗವಾದರೂ ।
ಬೆದರಲ್ಯಾತಕ ಇನ್ನು ಮುಂದಿನ ಜನನಕ್ಕೆ ।
ಯದುಕುಲೇಶನ ದಿವ್ಯ ಪದಗಳೆಂಬೋ ।
ನಿಧಿಯ ದೊರಕಿದಮೇಲೆ ಆವನಾದರು ಪೋಗಿ ।
ಉದರಕ್ಕೆ ಎಂಜಲೆಡೇ ಶೋಧಿಸುವನೆ ।
ಹುದುಳವೇಸರಿ ಇಲ್ಲಿ ಲೇಶಕ್ಲೇಶವು ಇಲ್ಲ ।
ಎದುರಿಲ್ಲ ಉಡುಪಿನ ಶ್ರೀಯಾತ್ರೆಗೆ ।

ಪದವಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಸುಖಕಿಂತ ಇಲ್ಲಿಯ ಸುಖ ।

ಅಧಿಕವಾಗಿದೆ ನೋಡು ಎಲೋಮನವೇ ।

ಹೃದಯಾಂಬರನಿವಾಸ **ವಿಜಯವಿಠಲ** ಕೃಷ್ಣನ ।

ಪದಗಳನಂಬಿದ ವಿದುರನಭಾಗ್ಯವನೋಡು ॥ 1 ॥

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಹರಿದಾಸರಸಂಗ ಹರಿಕಥಾಪ್ರಸಂಗ ।

ಹರಿನಾಮಾಮೃತ ಹರಿಯಪಾಡಿದಗೀತ ।

ಹರಿಯಮನನ ಧ್ಯಾನಹರಿಯ ಸಂದರುಶನ ।

ಹರಿಸ್ತುತಿವಂದನೆ ಹರಿಯ ಪಾದಾರ್ಚನೆ ।

ಹರಿಪಾದೋದಕ ಹರಿಗುಣಿಸಿದಶಾಕ ।

ಪರಿ ಪರಿ ಓದನ ಪರಿಮಿತ ಸಾಧನ ।

ಧರೆಯೊಳಗಿಲ್ಲದಾಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತಿಂದಿನಲಿ ।

ನಿರೀಕ್ಷಿಸದೆ ಎನಗೆ ದೊರಕಿತುಬಲುಲಾಭಾ ।

ಪರಮ ಪುರುಷ ಕೃಷ್ಣ **ವಿಜಯವಿಠಲ**ಹರಿಯಾ ।

ಕರುಣದಳತೆಯನ್ನು ಅರಿತವರಾರಯ್ಯಾ ॥ 2 ॥

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ದುರನ್ನ ದುಷ್ಟಪರಿಗ್ರಹ ದುಸ್ಸಂಗ ದುರಾಚಾರ

ದುರವಾಕ್ಯ ದುಶ್ಚಿತ್ತಾ ದುರಾಶೆಯು ನಿರುತಬಿಡದೆ ಆ ।

ಚರಿಸಿದ ಮನುಜರಿಗೆ **ಸುರರುಸೇವಿಪಯಾತ್ರೆ** ।

ದೊರತಾದೇನು ಮನವೆ ಹಿರಿದು ಜನ್ಮಾದಿ ನಮ್ಮ।

ಹಿರಿಯರು ಪುಣ್ಯವಂತರು ಕಾಣೋ ಇದನೆಲ್ಲ।

ಹರಿಬಲ್ಲನೋ ಬರಿದಾಗದು ಮತ್ತೆ।

ಗುರುಗಳ ಕೃಪೆ ವಿಸ್ತರವಾಗಿದಿದಕಿದೆ ಗುರುತುಕಾಣೋ।

ಸುರಗಂಗೆ ಮೊದಲಾದ ಸರಿತು ಸೇತು ಎಲ್ಲ।

ತಿರುಗಿದ ಫಲಂಗಳ ಮೆರೆವ (ಮರುತಾ ದೇವ) ನಿಂದ।

ಹರಿ ತಾನೆ ವೈಕುಂಠಕ್ಕೆ ಕೈಕೊಂಡುಕರುಣಿಸಲಭ್ಯ।

ಪುರದ್ಯಾತ್ರಿ ಫಲಸಿತೋ ಭರದಿಂದ ದಾಸರ।

ಪೊರೆವ ಪುರುಷೋತ್ತಮ ಸರಿಸಾದಲ್ಲಿ

ಇರಳು ಹಗಲು ಇಪ್ಪ ಉಡಪಿನ ಕೃಷ್ಣನ್ನ।

ಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡಿದ ಪುಣ್ಯಕ್ಕೆ ಸರಿ ಯಾವದೂ।

ದುರುಳರಿಗತಿ ದೂರಾ **ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ**।

ಎರುವುಮಾಡದೆ ಕಾವಾ ಕರೆದು ಕಳೆವ ನೋವ ॥ 3 ॥

ಅಟ್ಟತಾಳ

ನಿರ್ಮಾಲ್ಯ ವಿಸರ್ಜನೆ ಬೆಳಗಿನ ಪೂಜೆ।

ಪರಮ ಪಂಚಾಮೃತ ಉದ್ವಾರ್ಚನೆ ಪೂಜೆ।

ಶರತ್ಕಾಲ ಚಂದ್ರನ ಸೋಲಿಪ ಬೆಣ್ಣೆಸಕ್ಕರಿ ನೈವೇದ್ಯ ಸುಂ।

ದರತೀರ್ಥ ಪೂಜೆ ವಿಚಿತ್ರಲಂಕಾರ ವ।

ಸರಪೂಜೆ ಮಹಪೂಜೆ ಮಹಪೂಜೆ ಈ ಬಗೆ ನವವಿಧ।

ಮರುತವತಾರ ಮಧ್ವಮುನಿಗಳಂದು ।

ವಿರಚಿಸಿ ಪೂಜೆಮಾಡಿದ ಸಂಭ್ರಮವೋ ।

ವರಸತ್ವ ಸ್ಥಳವಿದು ಭಕುತಿಯಿಂದಲಿ ಬಂದು ।

ಎರಗಿಒಂದೆಸಾರಿ ಕೊಂಡಾಡಿ ಕೊಂಡಾಡಿ ತೃಣ ಮಾ ।

ತುರದಿಂದ ಯತಿಗಳಾ ಕರದಿಂದಾರಾಧನೆ ।

ಹರುಷದಿಂದಲಿ ನೋಡೆ ಮುಂದೆ ಆ ಮನುಜನು

ದುರಂತಕ್ಕೆ ಬೀಳನು ಹರಿಕಾವುತಲಿಪ್ಪ।

ನಿರಯಾದೂರನು ಪುಣ್ಯತೊಲಗದೆ ಇಹನೋ ।

ಧರಧರವರ್ಣಾ **ವಿಜಯವಿಠಲ** ಕೃಷ್ಣಾ।

ಪರಣನಾಗಿ ಸಾಕುವ ಕೇಳು ಮನುವೆ ॥ 4 ॥

ಆದಿತಾಳ

ಷಡುರಸ ಕೂಡಿದ ಮಹಾ ಪ್ರಸಾದವೆ ಉಳ್ಳ ।

ಎಡೆಯ ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ಕಂಡಾಗ ತೇ ದೋಷ।

ಸುಡುವದು ಶುದ್ಧ ಬಹುಭಕುತಿ ಕೊಡುವದು ।

ತಡಿಯಾದೆ ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಹರಿನಾಮಾ ।

ನುಡಿಸುವದು ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ।

ಒಡನೆವೊಂದು ತುತ್ತುಕೊಂಡವನ ಭಾಗ್ಯಕ್ಕೆ ।

ಕಡೆಗಾಣಿ ಲೋಕದೊಳಗವನೆ ಮಹಾಧನ್ಯನು ।

ಒಡಲಾತುಂಬ ಮೆದ್ದವಗೆ ವರಗಳ ಹರಿ ಏನು ।

ಕೊಡಲಿ ಎಂದು ತನ್ನ ಸತಿಯ ಕೂಡಾಡುವ ।

ಪಡಿಗಾಣೆ ಭಾರ್ಗವ ಕ್ಷೇತ್ರದೊಳಿದಕೆಲ್ಲಿ ।

ಉಡುಪಿ ಎಂದೆನಿಸಿತು ಚಂದ್ರನ್ನ ದೆಶೆಯಿಂದ ।

ದೃಢವಾಗಿ ಇದ್ದು ಮನನೆ ಯಾತ್ರಿಯ ಪೂರೈಸು ।

ಬಿಡನು ಯಾದವಕೃಷ್ಣ ಅನಂತ ಜನುಮಕ್ಕೆ ।

ಜಡಮತಿಗಾದರು ತನ್ನವನೆನಿಸುವ ॥ 5 ॥

ಜತೆ

ಬೀಜ ಯಾತ್ರೆ ಇದು ಕರ್ಮದ ಘಸಣಕ್ಕೆ ।

ತೇಜೋಮಯ ಕೃಷ್ಣ **ವಿಜಯವಿಠಲ** ಮನವೆ ॥ 6 ॥

ಶ್ರೀ ಉಡುಪಿಯ ಯಾತ್ರೆ - ಸುಳಾದಿ

ಆವಸುಕೃತವೋ ಮತ್ತಾವ ಗುರುಗಳ ದಯವೋ ।

ಆವಾಸಗೋತ್ರದಲ್ಲಿ ಉದ್ಭವಿಸಿದ ಫಲವೋ ।

ಆವಪುತ್ರನು ಸತ್ಕರ್ಮಮಾಡಿದ ಪುಣ್ಯವೋ ।

ಆವನಿಜರಾಣಿ ನಡಕೊಂಡ ಬಗೆಯೋ ।

ಆವಸುಜನ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಹರಸೀದ ಹರಕೀಯೋ ।

ಆವಬಾಂಧವನು ಪೇಳಿಕೊಟ್ಟ ಮಾರ್ಗವೋ ।

ಆವಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಸಾಧನವೋ ।

ಆವತಾತ್ವಿಕರು ಪ್ರೇರಿಸಿದ (ಹರಿಸಿದ) ಭಾಗ್ಯವೋ ।

ಆವಾವದು ಎನಗೆ ಒಂದಾದರು ತಿಳಿಯದು ।

ಭಾವಜ್ಞರು ಬಲ್ಲರು ಸ್ಥಿತಿಗತಿಯ ।

ಈ ಉಡುಪಿನ ಯಾತ್ರೆ ಮಾಡುವಗೋಸುಗ ।

ಪಾವಮಾನಿಯ ಮತದಲ್ಲಿ ಪೊಂದಿ ನಿತ್ಯ ।

ಪಾವನನಾಗಿ ನಡೆತಂದವರ ಸೌಭಾಗ್ಯ ।

ದೇವತೆಗಳು ಕೊಂಡಾಡುವರು ।

ಜೀವನಮುಕ್ತನಾವಾಕುಲಗೋತ್ರರೊಡಗೂಡಿ ।

ಕೈವಲ್ಯಾದಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ಸುಖಿಸುವರು ।

ಜೀವೇಶ ಮಧ್ವಮುನಿಯಿಂದ ಪೂಜೆಯಗೊಂಡ ।

ಶ್ರೀವಾಸಾ ನಮ್ಮ ಸಿರಿ **ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ ।**

ಕಾವಾನು ಕೃಪೆಯಿಂದ ಧರ್ಮಮಾರ್ಗವು ತೋರಿ ॥ 1 ॥

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಸಕಲ ಸಂರಕ್ಷಕರು ಮಾತೆಯ ತರುವಾಯ ।

ಸಕಲ ಬೋಧಕರೆಲ್ಲಾ ತಂದೆಯ ತರುವಾಯ ।

ಸಕಲ ಸುಖಗಳೆಲ್ಲಾ ಭುಕ್ತಿಯ ತರುವಾಯ ।

ಸಕಲ ಭೋಗಂಗಳು ಸೌಖ್ಯದ ತರುವಾಯ ।

ಸಕಲ ವ್ರತಂಗಳು ಹರಿದಿನದ ತರುವಾಯ ।

ಸಕಲ ಕ್ಷೇತ್ರಂಗಳು ಉಡುಪಿನ ತರುವಾಯ ।

ಸಕಲ ವಿಗ್ರಹಗಳು **ಕೃಷ್ಣನ ತರುವಾಯ ।**

ಸಕಲ ಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳು ಸುಧಾದ ತರುವಾಯ ।

ಸಕಲ ವರ್ಣಸರ್ವೆಲ್ಲಾ ವೈಷ್ಣವ ತರುವಾಯ ।

ಸಕಲೇಶ ಉಡುಪಿಯ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ**ವಿಜಯವಿಠಲಾ ।**

ಅಖಿಲ ವೈಭವದಿಂ ಮೆರೆದ ತರುವಾಯ ॥ 2 ॥

ತ್ರಿವಿಡತಾಳ

ಎಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣನ ಸದನಾ ಎಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣನ ಸ್ಥಾನಾ ।

ಎಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣನ ಮೂರ್ತಿ ಎಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣನ ಕೀರ್ತಿ ।

ಎಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣನ ಗಾಯನಾ ಎಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣನ ಧ್ಯಾನಾ ।

ಎಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣನ ಸ್ತೋತ್ರಾ ಎಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣನ ಯಾತ್ರಾ ।

ಎಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣನ ಪ್ರಣಮಾ ಎಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣನ ನಾಮಾ ।

ಎಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣಾರಾಧನೆ ಎಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣ ಶ್ರವಣಾ ।

ಎಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣನ ಪಾದತೀರ್ಥ ಮತ್ತೆ ಪ್ರಸಾದ ।

ಎಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ್ಯಾದರು ಇಲ್ಲವೋ ಈ ಸೊಬಗು ।

ಎಲ್ಲಿ ಈ ವೈಷ್ಣವರಾಗಮ ಕಾಣುವೆನೋ ।

ಸಲ್ಲುವದೊ ಕೀರ್ತಿ ಶ್ರೀಮಧ್ವಾಚಾರ್ಯರಿ

ಗಲ್ಲಾದೆ ಮತ್ತೊಂದು ದೈವವಿಲ್ಲಾ।

ಎಲ್ಲಾ ಕ್ಷೇತ್ರಂಗಳ ಶಿರೋರತ್ನವಾಗಿದೇ ।

ಬಲ್ಲವಗೆ ಫಲ ದೂರವಿಲ್ಲ ।

ಬಲ್ಲಿದ ಉಡುಪೀನ ಕೃಷ್ಣ **ವಿಜಯ ವಿ - ।**

ಠಲನ್ನ ಮಹಿಮೆಗೆ ನಮೋ ನಮೋ ॥ 3 ॥

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಉಡುಪಿನ ಯಾತ್ರಿಯ ಮಾಡಿದವ ನಿತ್ಯಾ ।
ಪೊಡವಿಯೊಳಗುಳ್ಳ ಯಾತ್ರಿಯ ಚರಿಸಿದವ ।
ಉಡುಪಿನಯಾತ್ರಿಯ ಮಾಡಿರೋ ಮಾಡಿಯೋ ।
ಕೊಡಬೇಡ ಕೊಡಬೇಡ ಕೊಟ್ಟರೊಂದೆ ಕಾಸು ।
ಅಡಿಗಡಿಗೆ ನೂರುಮಡಿ ಫಲವಾಹದು ।
ಉಡುಪಿನ ಯಾತ್ರೆಯ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ **ಪುಣ್ಯ ।**
ಕೆಡುವದು ಮುದ್ರೆ ಇಲ್ಲದ ದ್ರವ್ಯದಂತೆ ।
ಜಡಮತಿ ಕಳೆವ **ವಿಜಯ ವಿಠ್ಠಲ** ಕೃಷ್ಣ।
ಬಿಡನೋ ಬಡನೋ ತನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದವನ ।। 4 ।।

ಆದಿತಾಳ

ಇದೆ ಇದೆ ಭಾಗ್ಯವಿದೆ ಇದೆ ಇದೆಭಾಗ್ಯವೆಂದು ।
ಯದುಕುಲೋತ್ತಮನ ಪದಗಳ ನೋಡುವದು ಭಾಗ್ಯ ।
ಇದೆ ಇದೆ ಇದೆ ಲಾಭ ಇದೆ ಎನಗೆ ಪರಮಲಾಭ ।
ಸುಧಾ ಗ್ರಂಥ ಓದಿದವರ ಪದದರುಶನವಾಗೆ ।
ಪದ ಹಸ್ತನಯನ ನಾಸ ವದನ ಕರ್ಣ ನಾಲಿಗೆ ।
ಸದಾ ಇದ್ದದಕೆ ಸಿದ್ಧ ಇದೆ ಸಾರ್ಥಕ ದಿವಸ ।
ಮುದದಿಂದ ಎನ್ನಯ ಹೃದಯಾನಂದವಾಯಿತು ।
ಮಧುಸೂದನ ಕೃಷ್ಣ **ವಿಜಯ ವಿಠ್ಠಲ**ರೇಯನ ।

ನಿದರುಶನ ಯಾತ್ರಿ ಇಹದಲ್ಲಿ ಫಲವ್ಯಾಕೆ ॥ 5 ॥

ಜತೆ

ಶ್ರೀ ಮದಾಚಾರ್ಯರಿಗೆ ಒಲಿದಾ ಉಡುಪಿನ ಕೃಷ್ಣ।

ಶ್ರೀ ಮನೋಹರ ನಮ್ಮ **ವಿಜಯ ವಿಠ್ಠಲ**ರೇಯಾ ॥ 6 ॥

ಉಡುಪಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣದೇವರು

ಅಣು ಮೂರುತಿ ಪರಮಾಣು ಮೂರುತಿ ಇದೇ।

ಘನ ಮೂರುತಿ ಮಹಘನವಾದ ಮೂರುತಿ।

ತೃಣ ಕಾಷ್ಠ ಮೊದಲಾದ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಮೂರುತಿ।

ಗುಣತ್ರಯಾತ್ಮಕವಾದ ಗುಣವಂತ ಮೂರುತಿ।

ಮನುಜೋತ್ತಮರ ವಿಡಿದ ವನಜಭವಾದ್ಯರ।

ಮನಕೆ ಪೊಳೆವ ಮೂರುತಿ ಚಿನುಮಯ ಮೂರುತಿ।

ದನುಜಕುಲಕೆ ದಲ್ಲಣವಾದ ಮೂರುತಿ।

ರಣದೊಳಗರ್ಜುನನ್ನ ತನು ಉಳುಹಿದಾ ಮೂರ್ತಿ।

ಕ್ಷಣವಗಲದೆ ಜೀವನ ಕೂಡಲಿಪ್ಪುದಿದೆ।

ಅನಿರುದ್ಧ ಮೂರುತಿ ಅಚ್ಯುತ ಮೂರುತಿ।

ಜನನಿ ಗೋಪಿಯ ಮುಂದೆ ಮೊಸರು ಕಡೆವಾಗ।

ಕುಣಿದ ಮೂರುತಿ ಅಪ್ರಮೇಯ ಮೂರುತಿ ಇದೆ।

ಪ್ರಣವ ಮೂರುತಿ **ಮಧ್ವಮುನಿಗೊಲಿದ** ಉಡು।

ಪಿನ ವಾಸ ಶಿರಿಕೃಷ್ಣ।

ಎನ್ನ ಮೂರುತಿ **ವಿಜಯ ವಿಠ್ಠಲ**ನಿರುತಿಪ್ಪ॥ 1 ॥

ಮಟ್ಟತಾಳ

ದ್ವಾರವತಿ ಎತ್ತ ಪಡುವಲ ದಿಕ್ಕಿನ।

ವಾರಿನಿಧಿ ಎತ್ತ ಗೋಪಿಚಂದನವೆತ್ತ।

ಮಾರಾಟದ ಹಡುಗ ಪೋಗಿಬರುವದೆತ್ತ।

ಭಾರತಿಪತಿಯಾದ ಮಧ್ವಮುನಿ ಎತ್ತ।

ಈ ರೀತಿ ಸಂಗತಿಯಾ ಆವಲಿ ಕಲ್ಪಿಸೀ।

ತೋರಿದೆಯೋ ದೇವ ಆರು ಬ।

ಲ್ಲರು ನಿನ್ನ ಮಹಾವಿಚಿತ್ರವು।

ಸಾರಲಾಪಿನೆ ನಿತ್ಯ ಉಡುಪಿನಶಿರಿಕೃಷ್ಣ।

ಜಾರ ಚೋರ ನಮ್ಮ **ವಿಜಯ ವಿಠ್ಠಲ**ರೇಯಾ।

ದ್ವಾರಾವತಿ ಎತ್ತ ಪಡುವಲ ದಿಕ್ಕಿನ॥ 2 ॥

ತ್ರಿವಿಡತಾಳ

ಅಂದು ದೇವಕಿದೇವಿ ದ್ವಾರಕಾ ಪುರದಲ್ಲಿ।

ಒಂದು ದಿವಸ ನಿನ್ನ ಮಾಯಾ ಮುಸುಗೇ।

ಕಂದ ನೀನಾಗಿ ಗೋಕುಲದಲ್ಲಿ ಗೋಪಿಯಾ।

ಮುಂದೆ ಬಾಲಕನಾಗಿ ತೋರಿದಾಟಾ।

ಒಂದಾದರು ನೋಡಿ ದಣಿಯಾಲಿಲ್ಲವು ಮನಸು।

ಎಂದನೆ ಜನನಿಯಾ ಮಾತುಕೇಳಿ ।
ನಂದನನಾಗಿ ತೋರುವೆನೆಂದು ನೆನದು ಗೋ ।
ವಿಂದನು ಗೋಪಳ್ಳೀಯಲಿ ನಲಿದದ್ದು ।
ಒಂದೊಂದು ತೋರುತ್ತ ಬರಲಾದಾರೊಳಗಿದೆ ।
ಚಂದವಾದಾರೂಪಾ ಮನಕೆ ಪೊಳೀಯೇ
ನಿಂದಿರ ಪೇಳಿ ಮಗನಾ ಮುದ್ದಾಡಿ ನೋಡಿ ।
ತಂದೆ ಈ ರೂಪದಲಿ ಭೂಮಿಯೊಳಗೆ ।
ಕುಂದಾದರ್ಚನೆಗೊಂಡು ಕೀರ್ತಿಮೆರೆವುದೆಂದು ।
ಮಂದಹಾಸದಲ್ಲಿ ಪೇಳಲು ಕೈಕೊಂಡೂ ।
ಒಂದು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕಡಗೋಲು ಪಿಡಿದು ಮ ।
ತ್ತೊಂದು ಕೈಲಿ ನೇಣು ಧರಿಸಿ ಬಾಲಾ ।
ನಂದಾದಿ ಇರಲಿತ್ತ ಬೈಷ್ಮಿವಿಶ್ವಕರ್ಮಾ ।
ನಿಂದ ಅದರಂತೆ ರಚಿಸಾಪೇಳಿ ಆ ।
ನಂದಾದಿಂದಲೆ ತನ್ನ ಮೂಗುತಿಯನು ಇಟ್ಟು ।
ಸುಂದರ ವಿಗ್ರಹದೊಡನಾಡುತ ।
ಇಂದಿರೆ ಇರ ಇತ್ತ ಕಲಿಯುಗಬರೆ ಗೋಪಿ ।
ಚಂದನದೊಳು ನಿನ್ನ ಅಡಗಿಸಲೂ ।
ಸಿಂಧುವಿನೊಳಗೊಬ್ಬ ಹಡಗದ ವಶಕೆ ।
ತಂದಿರೆ ತವಕದಿಂದ ಅಲ್ಲಿಂದಾ ।

ನಂದಾತೀರ್ಥರಿಗೊಲಿದ ಉಡುಪಿನ ಶಿರಿ ಕೃಷ್ಣ।

ಕಂದರ್ಪಪಿತ ನಮ್ಮ **ವಿಜಯ ವಿಠಲರೇಯಾ** ॥ 3 ॥

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಈ ಉಡುಪಿನ ಯಾತ್ರಿ ಶ್ರೀವೈಕುಂಠದ ಯಾತ್ರೆ ।

ಆವಾವಮನುಜನು ಸೇವಿಸಾಲು ದುರಿ-।

ತವನ ದಾವನ ಪಾವನ ಮಾಡುವ ।

ಯಾವತ್ತು ಜನುಮದ ನೋವು ಕಳದುತನ್ನ।

ಸೇವಿಯೊಳಿಟ್ಟು ಅಪವರ್ಗ ಕೊಡುವಾನು ।

ದೇವಕಿ ನಂದನ ಕೃಷ್ಣ ಮೂರುತಿ ಕರು-।

ಣಾವಾರಿಧಿ ನಮ್ಮ **ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯ** ।

ಜೀವೋತ್ತುಮಾ ಮಧ್ವಮುನಿ ಮನದೈವವೇ ॥ 4 ॥

ಆದಿತಾಳ

ಇದೆ ಜನುಮಾ ಸಾರ್ಥಕಾ । ಇದೆ ಸರ್ವಕಾರ್ಯಸಿದ್ಧ।

ಇದೆ ಕುಲಕೋಟಿಉದ್ಧಾರ । ಇದಕ್ಕಿಂತಧಿಕವಿಲ್ಲ।

ಇದಕೆ ಸಮಾನವಿಲ್ಲ। ಇದೆಮುಖ್ಯಯಾತ್ರಿಎನ್ನಿ ।

ಇದೆ ಇದೆ ಇದೆ ಸಿದ್ಧ। ಯದುಕುಲೇಶನ ದಿವ್ಯ ।

ಪದಗಳ ಒಮ್ಮೆ ನೋಡೆ । ಪದವಿಗೆ ಸೋಪಾನ ।

ಮುದದಿಂದ ಸ್ಥಿರವಹದು । ಸದಮಲಾನಂದ ಮುನಿಗೊ -।

ಲಿದ ಮುದ್ದು ಕೃಷ್ಣನು ।

ಹೃದಯರ ಮನೋವಾಸ **ವಿಜಯವಿಠಲ**ಪಡುವಲ ।

ಉದಧಿ ತೀರದಲಿಪ್ಪ। ಇದೆದ್ವಾರಕಿ ಎಂದು ॥ 5 ॥

ಜತೆ

ಮಧ್ವಸರೋವರಸ್ನಾನ । ಮುದ್ದು ಕೃಷ್ಣನ ಧ್ಯಾನ ।

ಶುದ್ಧವಾಗಿ ಮಾಡೆ **ವಿಜಯವಿಠಲ**ಕಾವಾ ॥ 6 ॥

ಉಡುಪಿ ಕೃಷ್ಣ

ರಾಗ ಭೈರವಿ ಧ್ರುವತಾಳ

ಸುಳಿನಾಭಿ ಸುಮನೋಹರವಾದ ಉದರ ತ್ರಿ - ।

ವಳಿಯಲ್ಲಿ ತ್ರಿಲೋಕಾಶ್ರಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರೆ ।

ಎಳೆತುಳಸಿ ಕೌಸ್ತುಭಮಣಿ ಶಿರಿ ವತ್ಸ ಪರಿ ।

ಮಳ ದ್ರವ್ಯ ಸೂಸುತಿರೆ ಸರ್ವಾಂಗದಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯ ।

ಬೆಳಗುವ ಎಳೆನಗೆ ಕುಂದು ಕುಸುಮದಂತೆ ।

ನಳನಳಿಸುವ ನಳಿತೋಳು ಉನ್ನತ ಬಾಹು ।

ಗಳ ಕರ್ಪೂರಾದ ಕರಡಿಗೆ ಯಂದಾದಿ ವನಾ ।

ಗಿಳೀ ವಿಂಡು ಸೋಲುವ ಧರ ಕಪೋಲ ಕರ್ತ ।

ವೊಲಿಪಾ ಕುಂಡಲ ಮುಂಬಣೆಯಲ್ಲಿ ತೂಗುವ ।

ಅಳಿಯಗೂದಲು ವಿಸ್ತಾರ ನೊಸಲು ತಿಲಕ ।

ಚಲುವ ಕಂಕಣ ಕಡಗ ಬೆರಳನಾನಾ ಉಂಗರ ।

ಪೊಳವ ನವರತ್ನ ವೈಜಯಂತಿಮಾಲೆ ಸೊಬಗು ।

ದಳಿವಾದ ಪಾದ ಕನಕಸೂತ್ರಾ ನವಉತ್ತ।

ತ್ಪಲದಳ ಲೋಚನಾ ಮಂಡಲಾ ಮಂಡಿತದೇವ ।

ಝುಳಝುಳಿಸುವ ಜಗನ್ಮೋಹನ ಪವಿ ಚಿತ್ರಕಾಂತಿ ।

ಬಲು ಸೂರ್ಯರ ಬೆಳಗವಂದೆಸವಾಸವೆನೆ ।

ಅಲವಬೋಧ ಮುನಿಯಿಂದ ಪೂಜೆಯಗೊಂಡ ।

ಸುಲಭ ದೇವರ ದೇವ ವಿಜಯವಿಠಲಕೃಷ್ಣ।

ಜಲಧರ ವರ್ನ ಸುಗುಣ ಉಡುಪಿ ನಿವಾಸ ॥ 1 ॥

ಮಟ್ಟತಾಳ

ತಿಳಲಾಗಾವಿಯ ಪೊಂಬಟ್ಟವಸನ ।

ಘಿಳಿ ಘಿಳೆಲುನಾದ ಕಿಂಕಿಣಿ ಕಟಿಸೂತ್ರ ।

ಮಲವಾರ ಗಂಡಾನೆಂಬೊ ಬಿಂದೊ ಬಾವುಲಿ ಕಡಿ ।

ಇಳಿಯೊಳಗೆ ಮೆರೆವ ವಿಶ್ವತೋಮಯಮಹಿಮಾ ।

ನೆಲನ ಪಾವನವಾದ ಚರಣ ಭೂಷಣವಪ್ಪೆ।

ಪ್ರಳಯಾರಹಿತ ನಮ್ಮ **ವಿಜಯವಿಠಲ** ಉಡುಪಿ ।

ನಿಲಯಾ **ಯಾದವಕೃಷ್ಣ ಮಧ್ವಮುನಿವರದ** ॥ 2 ॥

ತ್ರಿವಿಡತಾಳ

ಮೊಲ್ಲೆಮಲ್ಲಗೆ ಜಾಜಿ ಮರಗುಮಂದಾರ ।

ಎಲ್ಲ ಪೂಗಳೂ ತುರುಬಿಲಿ ತುರುಬಿದ ಜಾಣ ।

ಸೊಲ್ಲು ಕೊಳಲಾಧ್ವನಿಗೆ ಗೋಪಾಂಗನೆಯರ ಮನ ।

ಬಿಲ್ಲುಬಾಗಿಸಿದಂತೆ ನಿನ್ನ ತತ್ತರಿಸಿದೆ ।

ವಲ್ಲಡಿಯೊಳು ತುರುಗಳ ಕೂಡ ನಲಿದನೆ ।

ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಾಬಗೆ ಪೇಳೂ ಪರಮಾತ್ಮ ।

ಎಲ್ಲೆಗೋಕುಲ ವೃಂದಾವನ ಎಲ್ಲೆದ್ವಾರಕ -।

ದಲ್ಲಿ ಮೆರೆದು ವೈಭೋಗದಿಂದೊಪ್ಪದೆ ಸರ್ವಾ-।

ಕಲ್ಲಿ ವಾಗರಾ ಮೆದ್ದ **ವಿಜಯ ವಿಠಲ** ಸರ್ವಾ-।

ರಲ್ಲಿ ಇಪ್ಪಾ ಉಡುಪಿ ಕೃಷ್ಣ ಮಧ್ವಮುನೇಶ ॥ 3 ॥

ಅಟ್ಟತಾಳ

ನಿನ್ನ ಪಾದವೆ ಎನ್ನಾ ಶಿರಕೆ ಜೀವನ್ನ ।

ನಿನ್ನ ನೋಡುವದೆನ್ನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಜೀವನ್ನ ।

ನಿನ್ನಾಶ್ರವಣ ಎನ್ನ ಕರ್ಣಕ್ಕೆ ಜೀವನ್ನ ।

ನಿನ್ನ ಪಾಡುವದೆನ್ನ ಜಿಹ್ವಕ್ಕೆ ಜೀವನ್ನ ।

ನಿನ್ನ ಎಂಜಲು ಎನ್ನವದನಕ್ಕೆ ಜೀವನ್ನ ।

ನಿನ್ನ ಸೇವೆ ಎನ್ನ ಹಸ್ತಕ್ಕೆ ಜೀವನ್ನ ।

ನಿನ್ನ ಯಾತ್ರೆಗಳೆನ್ನ ಚರಣಕ್ಕೆ ಜೀವನ್ನ ।

ನಿನ್ನ ಧ್ಯಾನವೆ ಎನ್ನ ಮನಸಿಗೆ ಜೀವನ್ನ ।

ನಿನ್ನ ಪಾದೋದಕ ಪೀಯೂಷ ಪ್ರ ।

ನಿನ್ನ ಜೀವನವಯ್ಯಾ ಜೀವೇಶ ।

ನಿನ್ನವರ **ದಾಸ ಒಮ್ಮೆನ್ನೆನಿಸಿದ್ದು ।**

ಎನ್ನ ಸಾಸಿರ ಕುಲಕೋಟಿಗೆ ಜೀವನ್ನ ।

ಉನ್ನತ ಗುಣನಿಧಿ **ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ ।**

ಮನುಜ ವಿಗ್ರಹ **ಉಡುಪಿನ ಕೃಷ್ಣ ।**

ಬಣ್ಣೀಪ ಗುರು ಮಧ್ವಮುನಿಗೆ ವಲಿದುಬಂದ ॥ 4 ॥

ಆದಿತಾಳ

ಶರಧಿ ಆಪೋಷಣ ಮಾಡಿದನೊಬ್ಬಾ ।

ತರಣಿ ಸಂಗಡ ಕಕ್ಕೆ ಮಾಡಿದನೊಬ್ಬಾ ।

ಪುರವನು ಎಬ್ಬುಸು ಉಳಹಿದನೊಬ್ಬಾ ।

ಶರದಲ್ಲಿ ಹೊಳಿಯನು ಬಂಧಿಸಿದನೊಬ್ಬಾ ।

ಮುರಿವ ಮಾರಿಗೆ ಹಣಿಯದಿದ್ದವ ನೊಬ್ಬಾ ।

ಉರಗವ ಬಿಡಿಸಿ ಸಭೆಗೆ ತಂದವಾನೊಬ್ಬಾ ।

ಸುರರಿಗೆ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದವನುನೊಬ್ಬಾ ।

ಉರಿವ ಗರಳವನುಂಗಿ ನಗುವಾನೊಬ್ಬಾ ।

ಹರಿನಿನ್ನ ಭಕ್ತರ ಶಕ್ತಿಗೆ ನಮೋ ನಮೋ ।

ಹರಿನಿನ್ನ ಶಕ್ತಿಗೆ ಅನಂತ ನಮೋ ನಮೋ ।

ಪರಮ ಗುರುಮಧ್ವಮುನಿಗೊಲಿದ ಕೃಷ್ಣ ।

ಸುರವರಕರಲೀಲಾ **ವಿಜಯವಿಠಲರೇಯಾ ।**

ಧರಣಿಗಧಿಕ ಉಡುಪಿನಿವಾಸ ದಯಾಂಬುಧಿ ॥ 5 ॥

ಜತೆ

ಅಡಿ ತೊಲಗದಲಿರು ಹೃದಯ ಸದನ ಮಧ್ಯ ।

ಕಡಗೋಲು ಪಿಡಿದ **ವಿಜಯವಿಠಲ** ಕೃಷ್ಣಾ ॥ 6 ॥

ಉಡುಪಿ ಕ್ಷೇತ್ರ ಮಹಿಮೆ

ಆದಿ ಮೂರುತಿ ಪರಶುರಾಮನು ಸರ್ವ ।

ಮೇದಿನಿ ಸುರರಿಗೆ ಧಾರಿಯರದೂ ।

ಮೋದದಿಂದಲಿ ಸಿಂಹಾಚಲದಲಿ ವಾಸವಾಗಿ ।

ಕೈದು ಶಳದು ವಾರಿನಿಧಿಯಿಂದಲೀ ।

ಮೇದಿನಿ ಬಿಡಿಸಿದ ಪ್ರತಾಪವನ್ನೇ ತೋರಿ ।

ವೇದಪಾಲಕ ಮೆರದ ಸ್ತುತಿಗಳಿಂದ ।

ಈ ಧರಿಗೆ ರಾಮಾ ಭೋಜನೆಂಬೊ ಭೂಪನಾ ।

ಆದರದಿಂದಲಿ ಇರಪೇಳಲೂ ।

ಮೇಧಾವರಚಿಸಿ ಭಾರ್ಗವನ ಸತ್ಕರುಣ ಸಂ ।

ಪಾದಿಸುವೆನೆಂದು ಧಾರುಣಿಯಾ ।

ಶೋಧಿಸೆ ಅದರೊಳು ಒಂದಹಿ ನೇಗಲಿಗೆ ।

ಭೇದಾವಾಗಿ ಬರಲು ನಡುಗಿ ನೃಪತೀ ।

ಏ ದಯಾಬುಂಧಿ ಏನ್ನಾಪರಾಧಾ ಕ್ಷಮಿಸೆಂದು ।

ಪಾದಕ್ಕೆ ನಮಿಸಿ ಬಿನ್ನೈಸಿ ।

ಸಾಧು ಜೀವನು ರಾಮಗೆ ಮೊರೆಯಿಡಲೂ ವಿ।

ಯೋದದಿಂದಲಿ ಬಂದು ತಿಳುಪಿದನು।

ಸಾಧನಾ ನಿನಗಿದೆ ಪಾಪಾ ಮತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು।

ಮೈದಡವಿ ಉಪದೇಶಿಸಿದಾ।

ಕ್ರೋಧದನುಜಭಂಗ **ವಿಜಯ ವಿಠಲ** ಪ್ರಾ।

ಬೋಧಶರೀರ ಕ್ಷೇತ್ರ ವರ್ಗಾಸಂಹಾರ ॥ 1 ॥

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಅರಸುರಾಮ ಭೋಜಾ ದ್ವಾರದಸಭೆಯಲ್ಲಿ ।

ಪರಶುಧರಗೆ ಒಂದು ಹರಿಮಣಿತೆತ್ತಿಸಿದ ।

ಪರಮ ರಜತ ವಿಷ್ಟರವನ್ನು ನೇಮಿಸಿ ।

ಹರುಷದಿಂದಲಿ ಸ್ತೋತರ ಮಾಡುತ್ತಲಿ ಯಾಗ ।

ವಿರಚಿಸಿ ನಿತ್ಯ ಭೂಸುರರ ಸುಖವಡಿಸಿ ।

ಮರಳೆ ಸಿಂಹನಾಮಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿ

ಮೆರೆವ ಸೂ-ವರ್ನಾ ಸರಿತೆಯಲ್ಲಿ ಮಿಂದು ।

ಪರಿಪರಿ ಬಗೆಯಿಂದ ಇರುತಿರೆ ಇತ್ತಲು।

ಧರೆಯೊಳ್ಗಿದು ಪೆಸರು ರಜತ ಪೀಠಪುರವೆಂದೆನಿಸಿತು।

ಸರಿಯಿಲ್ಲ ಇದಕೆ ಕರಿಸಿತು ಭಾರ್ಗವನ।

ಕರುಣದಿಂದಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಸರಸಿಜಸಂಭವ।

ಪುರಂದರಸುರನಿಕರ ನೆರೆದು ಪೂಜಿಸುವರೂ।

ನಿರುತದಲಿ ಬಿಡದೆ ಕರುಣಾಕರ ಸಿರಿ **ವಿಜಯವಿಠಲನ್ನ** ।

ಚರಣವ ನೆನದಾ ದಾಸರಿಗೆ ಬಲುಸುಲಭೆ ॥ 2 ॥

ತ್ರಿವಿಡತಾಳ

ಒಂದು ಕ್ರೋಶ ಉದ್ದ ಅದರಷ್ಟು ಅಗಲಾ ಆ ।

ನಂದವಾಗಿಪ್ಪ ಒಪ್ಪುವ ಗದ್ದುಗೇ ।

ಕುಂದಾದೆ ತನ್ನಿಂದಾ ತಾನೆ ಇಳದು ವ ।

ಸುಂಧರದೊಳಗಡಿಗಿತು ಸೋಜಿಗೆ ।

ಪೊಂದಿತು ಲೋಕವು ಇತ್ತರಾಮಭೋಜಾ ।

ಒಂದು ಕನಕ ಶೇಷಾಸನ ಮಾಡಿಸೀ ।

ತಂದು ಇಡಿಸಿ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಿದ ಭಾರ್ಗವ ।

ಬಂದಿದರ ಮಧ್ಯ ನಿಲಬೇಕೆಂದೂ ।

ಅಂದಾ ಮಾತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಪರಶುರಾಮನು **ಲಿಂಗಾ ।**

ದಂದಾದಿ ನೆಲಸಿದ ಅಹಿ ನಡುವೆ ।

ಅಂದಾರಭ್ಯವಾಗಿ ಇದೇ ಅನಂತಾಸನಾ ಎಂದೆನಿಸಿತು ।

(ಇಂದೆನಿತು) ಈತ ಹರಿ ಕಾಣೀರೋ ।

ನಂದಿವಾಹನನಂತೆ ತೋರಿದ ಬಲುಹೀನ ।

ಮಂದಾಜನಕೆ ತನುವಾಗಲೆಂದೂ ।

ಸಂದೇಹ ಬಡಸಲ್ಲಾ ಸುಜನರು ಈತನೆ ।

ಇಂದಿರಾಪತಿಯೆಂದು ವಂದಿಸಿರೋ ।

ಮಂದಹಾಸವದನ **ವಿಜಯವಿಠಲ**ನಿಪ್ಪ

ಇಂದುಕ್ಷೇತ್ರವಿದು ವಿವರಿಸಿ ತಿಳಿವದೂ ॥ 3 ॥

ಜಲಜ ಸಂಭವನ ಪುತ್ರ ದಕ್ಷನು ಶಪಿಸಲು ।

ಕಳೇಗುಂದಿ ಚಂದ್ರನು ತಿಳಿದು ಭಾರ್ಗವಕ್ಷೇತ್ರ

ದೊಳಗೆ ಇದೇವೆಗ್ಗಳಿಕೆಯಾಸ್ಥಳವೆಂದೂ ।

ಕುಳಿತಾಜಾರಣ್ಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ತಪಮಾಡಿ ।

ಒಲಿಸಿ ತನ್ನನು ಧರಿಸಿದ ದೇವನ ಪಾದ ।

ಜಲಜಾವ ಕಂಡು ಶಾಪವನ್ನು ಪೋಗಾಡಿ ।

ಕಳೆವೇರಿದನು ದಿನಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ ಪೊಳವುತ್ತ ।

ಪುಲಿದೊಗಲಾಂಬರನು ಅನಂತಾಸನ್ನ ।

ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂದನು ಸಮುಗವಾಗಿ ನಿ ।

ಶ್ಚಲ ವರನೀವುತ ಬಂದ ಭಕುತರನ್ನ ।

ಸಲಹುತ್ತ ಚಂದ್ರಮೌಳೇಶ್ವರನೆಂದೆಂಬಾ ।

ಪತಿ ಪೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಮೆರೆವುತಲಿಪ್ಪದು ।

ಕಲಿಯುಗದಲಿ ಬಂದಾ ಕೃಷ್ಣ **ವಿಜಯವಿ** -।

ಠಲ ನಾನಾ ಮಂಗಳಾ ನೆನೆಯುತ್ತ ನಲಿವುತ್ತ ॥ 4 ॥

ಪರುಶರಾಮನು ತನ್ನ ಸಿರಿಯಕೂಡ ವಿಮಾನ ॥

ಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂದಾನು ಸುರರಿಂದರ್ಚನೆಕೊಳ್ಳುತ್ತ ।

ಅರಸು ತಾನಾಗಿ ನಿರಂತರದಲ್ಲಿ ವೊಪ್ಪುತಿಪ್ಪ ।

ಪರಮ ಪುರುಷನೀತ ನರನೆಂದುಪೇಳ್ಸಲ್ಲ।

ಪರಮಶುದ್ಧವಾಗಿ ನರನು ಬಂದು ಈ ಕ್ಷೇ।

ತುರದಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಮಹಿಮೆ ಅರಿದ ಆತುರದಿಂದ।

ಪರುಷಗದಚಾಪ ಶರಬೊಮ್ಮ ಚಂದ್ರ ಶಂ।

ಕರ ವಶಿಷ್ಟ ಸುದರುಶನ ಶಂಖ ಪದುಮಾ।

ಪರಿಪರಿ ತೀರ್ಥಂಗಳು ಚರಿಸಿ ಜ್ಞಾನದಲಿ ಮಿಂದರೆ ಬಹುಜನ್ಮದ।

ಹರಿದು ಪಾಪಗಳು ಪರಿಹರಿಪೋಗುವವು।

ಭರತ ಖಂಡದೋಳು ಸರಿಯಿಲ್ಲಾ ಇದಕೆಲ್ಲಿ।

ಸ್ಮರಣೆ ಮಾತ್ರದಲಿ ಸಂಚರಿಸುವ ಮುಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ।

ಪರಶುಧರ ಕೃಷ್ಣ **ವಿಜಯವಿಠಲ**ರೇಯಾ।

ಪರಿಣಾಮ ಕೊಡುವನು ಪರತತ್ವ ತಿಳಿವದೂ ॥ 5 ॥

ಜತೆ

ಭಾರ್ಗವ ಕ್ಷೇತ್ರ ದೊಳಿದ ಕೇವಲಧಿಕ।

ದುರ್ಗಾರಮಣ **ವಿಜಯ ವಿಠಲ**ನಮನ್ನು ಪೊರೆವ ॥ 6 ॥